

Plasty třídíme, i když o nich moc nevíme

Z aktuálního výzkumu společnosti **Perfect Crowd** zaměřeného na vnímání plastů, třídění a životní styl s plasty vyplývá, že Češi o nich nemají dostatek informací, přesto je ale zodpovědně třídí. Dotazování potvrdilo nedostatečnou informovanost veřejnosti o problematice plastů, která vede k častým mýtům a neudržitelnému chování. Výzkum byl prezentován 23. listopadu na tiskové konferenci **ČEŠI A PLASTY**, kde byla představena i nová **edukativní iniciativa REPLASTUJ**. Jejím iniciátorem je společnost **ALPLA**, světový výrobce plastových obalů, realizátorem je agentura **Impact_**.

Adriana Weberová

Třetina respondentů uvádí, že nikdy ve škole nepřišla do styku se vzdělávacím projektem nebo akcí, která by měla zvýšit povědomí o recyklaci a třídění odpadu. Nejmladší generace je v tomto ohledu vzdělávána institucemi výrazně více než v minulosti, přesto ale věří většině mýtů o škodlivosti plastů na životní prostředí, na které se výzkum dotazoval. Nejčastějším zdrojem informací jsou přitom internet a obaly produktů. Mladí lidé vyhledávají rady také u rodičů nebo přátel. Starší generace se s důvěrou obrací na sběrné dvory. Všichni dotazovaní by uvítali větší iniciativu od obcí a státu.

Pro 8 z 10 lidí jsou plasty tím nejškodlivějším materiálem z klasických tříditelných odpadů. Stejný počet dotazovaných považuje odpad z plastů za reálnou hrozbu pro životní prostředí. Na druhém místě skončil kov, naopak pomyslný žebříček ekologických materiálů vede papír. V Evropě přitom připadá na plastové obaly pouze kolem 19 % z celkového obalového odpadu a jejich podíl ještě klesá. Trendem je navíc snižování jejich hmotnosti. Do roku 2025 musí kromě toho každá PET lahev obsahovat 25 % rPET, do roku 2030 dokonce 30 % rPET.

Silným tématem ve společnosti je i problematika mikroplastů v mořích. Celkem 43 % dotazovaných přiznává, že toho o nich moc neví. Zároveň přibližně 50 % si myslí, že za zamoření moří mohou hlavně plasty. Přitom mikroplasty se uvolňují zejména ze syntetických textilií, z pneumatik automobilů a městského prachu. Ke znečištění oceánů primární mikroplasty tedy ve velké míře nepřispívají. Naopak čím více plastových obalů je správně odstraněno a recyklováno, tím nižší je podíl sekundárních mikroplastů. Pokud se plasty uchovávají v materiálovém cyklu, nemohou skončit v přírodě a rozložit se tam na mikroplasty.

Výzkum byl realizován na vzorku
1 004 respondentů
ve věku **15–55 let.**

„Výzkum potvrdil, že mezi lidmi panuje spousta mýtů o škodlivém vlivu plastů na naše životní prostředí,“ upozorňuje Marek Hes z agentury **Impact_**, která kampaň

realizuje, a dodává: „Naším cílem je proto otevřít diskusi široké a odborné veřejnosti, zvýšit povědomí společnosti o plastech a jejich významu v současném světě, v kontextu recyklace a cirkulární ekonomiky. Apelujeme na veřejnost, aby se chovala zodpovědně, racionálně a pochopila přínos plastů pro naši společnost.“

Pětina dotazovaných se dokonce domnívá, že by jí ve světě bez plastů nic nechybělo. Pouze 7 % lidí by plasty chyběly. Z konkrétních věcí by se jednalo o PET lahve, plastové sáčky a pytle nebo elektro. PET lahve by více postrádali mladí ve věku 15–24 let, u kterých tvoří největší objem plastového odpadu. Pro čtvrtinu respondentů by byl svět bez plastu čistší a ekologičtější, život by se ale prodražil a byl složitější.

Ve společnosti převládá názor, že by veřejný sektor měl podporovat ekologičtější výrobky. Za takové by si bez větších problémů byli ochotni připlatit 4 z 10 lidí. Čtvrtina vzorku by si za ekologičtější obal nebyla ochotna připlatit ani korunu. Zbytek je však otevřenější a nejčastěji by byl ochoten si připlatit 1–3 Kč. Nejmladší část populace se nebrání ani o trochu vyšší částce.

Podle respondentů mají největší míru odpovědnosti za snižování množství jednorázových plastů firmy a výrobci skrze produkty uváděné na trh. Za druhou nejodpovědnější zájmovou skupinu je považován stát, který může skrze zákony regulovat trh a chování lidí. Nejméně odpovědní jsou podle nich pak samotní jedinci. Obě věkové skupiny vnímají odpovědnost jednotlivých zájmových skupin obdobně. Respondenti ve věku 45–55 let ve větší míře přisuzují kompletní odpovědnost státu (42 %).

„Je škoda, že si veřejnost nebere zodpovědnost za životní prostředí za svou občanskou povinnost. Stát i firmy mají určitý podíl na kvalitě životního prostředí, nevýznamnou část této zodpovědnosti však nese každý z nás. Kulturní je chovat se k životnímu prostředí ohleduplně jak v osobním, tak pracovním životě. Chovat se slušně a s respektem k ostatním lidem považujeme za správné. Stejnou slušnost a respekt si ale zaslouží i prostředí okolo nás,“ myslí si Vladimír Kočí, děkan Fakulty technologie ochrany prostředí VŠCHT.

